

EL RESSÓ

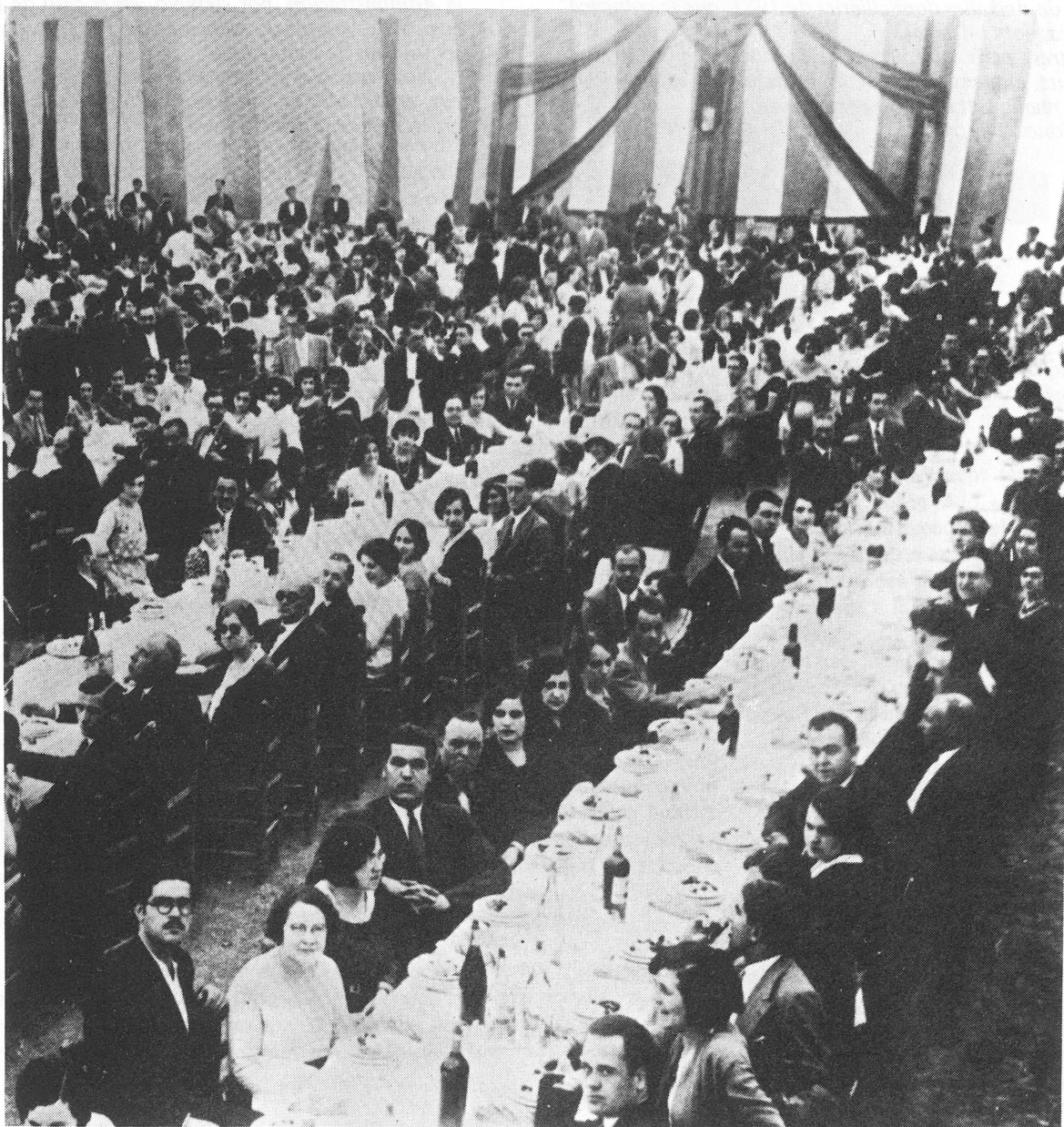
de Montbau

BUTLLETI INFORMATIU BIMESTRAL
DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

gener - febrer 1.983

8

L'ASSOCIACIONISME

Aquest número havia d'haver sortit abans de vacances, però se'ns van acabar les vitamines amb les calorades de juliol. Varem fer-ne reserva per a afrontar el nou curs amb noves il·lusions i noves energies. I ens varem propetre a nosaltres mateixos de treure el número per la Festa Major. Ende-bades. El neguit dels problemes de cada dia han anat l'aparició de la revista. Però ens hem revestit de valor i aquí va aquest número del Ressò de Montbau que resulta més aviat una mica dens, però esperem que no indigesti ningú.

Hem viscut una Festa Major, amb una Comissió renovada amb gent jove que fa goig de veure. Les generacions noves comencen a prendre el relleu. A veure si serà veritat que els fundadors del Barri podrem descarnsar!

Pensem que no serà per ara, perquè encara son molt i molts els porblemes pendent i no sempre sont de fàcil sol·lució, especialment si els interlocutors es mantenen reticents, l'Administració, per exemple en el cas de la taxa de recollida de deixalles domiciliàries de 1981, que ja comença a ser un cas com un cabàs.

Nosaltres, però, que només tenim una paraula, tossuts que tossuts, empenyat en que les coses arriuin a funcionar, mani qui mani i salt hi hagui per veure-ho.

I perdoneu el retard.

Este número tenía que haber salido antes de las vacaciones, pero se nos terminaron las vitaminas con los calores de julio. Hicimos acopio de ellas para afrontar el nuevo curso con nuevas ilusiones y nuevas energías. Y nos prometimos a nosotros mismos sacar el número para la Fiesta Mayor. En balde. La preocupación de los problemas de cada día ha ido retrasando la aparición de la revista. Pero nos hemos revestido de valor y ahí va este número del Ressò de Montbau, que resulta, quizá, un poco denso, pero esperamos que no indigeste a nadie.

Hemos vivido una Fiesta Mayor, con una Comisión renovada con gente joven que da gusto de ver. Las nuevas generaciones empiezan a tomar relevo. A ver si será verdad que los fundadores del barrio podremos descarnsar!

Pensamos que no será por ahora, porque aún son muchos los problemas pendientes y no siempre tiene fácil solución, especialmente si los interlocutores se mantienen reticentes, la Administración, por ejemplo, en el caso de la tasa de recogida de basuras domiciliarias de 1981, que ya empieza a ser un caso de campeonato.

Nosotros, que sólo tenemos una palabra, tercos que tercos, empeñados en que las cosas lleguen a funcionar, mande quien mande, y salud para verlo.

Y perdonen el retraso.

ENTREVISTA: D. FRANCISCO CHIC SENDER

Esta entrevista de hoy puede resultar un tanto inesperada para las personas que siguen esta evolución cronológica, no por el personaje en sí, sino por las características de la situación de aquel momento. Por un lado, el hecho de que fuese un período de tan sólo 22 días, cuando en algunas de las entrevistas anteriores hemos abarcado períodos de hasta 6 años; y por otro, lo que de inusual representa un período regido por una Junta Gestora.

Creemos que puede ser interesante aparte de poder conocer aspectos de lo que es el funcionamiento y la misión de una Junta Gestora, por poder plasmar opiniones de otro presidente que, aunque por poco tiempo, llenó un vacío en la vida de esta Asociación. A pesar de que, como él nos dice, no sé si por modestia, son circunstancias en las que carece de importancia la figura del presidente.

De todas formas le ha tocado a él, y por ello nos encontramos con Francisco Chic Sender, un catalán nacido en Sabadell de padres aragoneses (de ahí la procedencia de sus apellidos). En la actualidad ejerce como director de una escuela privada del barrio de Gracia.

Para situarnos en el tiempo, les diremos que nos encontramos justo después de la dimisión provocada por votación de la Asamblea de José Caro el 5 de junio de 1977, hasta el día 27 del mismo mes, fecha en que es presentada una única candidatura, la de Ramón Batlle.

— Para empezar, ¿podría explicarnos la función que desempeña una Junta Gestora?

— El objeto de la Junta Gestora es convocar elecciones para la creación de una Junta Directiva. Cubre el paréntesis que se crea entre la candidatura saliente y la entrante.

— ¿Qué proceso se sigue para el nombramiento de una Junta Gestora?

— Se formó allí en la Asamblea. Se solicitó gente para formar la Junta, en vista de que no se presentó nadie voluntario, me dijeron que podría ser yo, quizás porque durante la Asamblea me destacué en varias intervenciones en contra de la Junta anterior. No me ilusionó la idea, pero accedí. El resto de los miembros se eligieron de forma parecida. Todos éramos conscientes de que aquello era provisional.

La Junta Gestora estaba formada por el presidente en funciones Francisco Chic Sender, Germà Vidal, Joaquin Soriano, Ramón Batlle, Pedro José Alloza y Angel García.

— ¿Usted ya participaba en la vida de la Asociación antes de ser presidente de la Junta Gestora?

— a mi siempre me ha preocupado la marcha de la Asociación y, antes de que me nombraran presidente había colaborado esporádicamente en la redacción de su revista.

— ¿Qué se hizo en aquellos días que funcionó la Junta Gestora?

— Intentamos que no se hicieran según qué cosas, pues nuestra misión no era hacer, sino procurar que las cosas permanecieran igual, sin desperfectos ni deterioros; por ello permaneció la sala cerrada durante unos días. Dejamos el máximo de cosas en suspenso, únicamente nos ocupamos de la cuestiones más urgentes (como el pago de algunas facturas). De todas formas, aunque esta Junta Gestora hubiera tenido muchas ideas o iniciativas, no habría podido llevarlas a cabo, puesto que no era ésta su misión.

Como dato informativo, diremos que en los Estatutos que aún prevalecen en esta Asociación, no se preve la situación en la que es necesaria una Junta Gestora.

— ¿Nunca pensó en seguir como presidente?

— Nunca, ni siquiera como presidente de la Junta Gestora. No soy amigo de cargos. Yo, en un momento dado, puedo aportar ideas, pero esto no lo considero suficiente. El presidente debe tener la misión de coordinar, sobre todo, y aportar ideas.

No podía acceder a la presidencia porque tenía otras obligaciones que me impedían poder dedicar el tiempo que corresponde a la labor de un presidente. No obstante, más tarde colaboré en la Asociación haciendo de bibliotecario durante todo un año, con la particularidad de que no falté ni un sólo día de los destinados a la prestación de libros a los socios. Con los dedos de una mano pueden contarse los que solicitaron un catálogo con todos los títulos. Fue un tanto frustrante.

— ¿Cree que a raíz de la ruptura de la etapa de Caro cambió la línea de la vida de la Asociación?

— Sí, pues las primeras presidencias tenían una línea claramente conservadora, en la cual encajó perfectamente la figura de Caro, pero no la de algunos de los miembros de su Junta que tenían ideas renovadoras. De ahí los problemas que surgieron durante esa etapa que fue puramente presidencialista. También quiero recordar la labor que han hecho personas como Higini, Fábrega y Martínez, que

se amoldaron a todas las líneas presidencialistas e iban haciendo lo que buena-mente podían.

— Sólo se presentó la candidatura de Batlle, ¿no le extrañó que fuese la única?

— En realidad pensábamos que se presentaría alguna otra, supongo que al final se echaron atrás.

— ¿Cuál ha sido la etapa que más se ha identificado con su forma de pensar?

— Sin ninguna duda la de Ramón Batlle, creo que fue la más constructiva, abierta y eficaz; con él era más fácil poder trabajar, pues no ponía trabas.

— ¿Qué cualidades cree que debe tener el presidente de una Asociación de Vecinos?

— Ante todo ha de disponer de tiempo, que sin ser una cualidad es una cosa imprescindible. Debe tener un cierto carisma social; que le interesen la marcha y los problemas del barrio en que vive y de la sociedad que le rodea. Con el tiempo y la suficiente inteligencia para saber rodearse de gente que sepa trabajar y aportar ideas renovadoras se puede formar un equipo que lleve adelante la marcha de la Asociación.

— La preocupación más grande que han tenido algunos de los anteriores presidentes ha sido el problema de la juventud. ¿Qué opina Ud. al respecto?

— Es lógico que exista una preocupación por el problema de la juventud, ya que es muy difícil abarcar todos los problemas de la sociedad. Una forma de encaminar a esta juventud, de retenerla, de enraizarla en el barrio, sería el deporte. Es una actividad que a todos los chavales les gusta; tanto las escuelas como las asociaciones de vecinos deberían haberla fomentado mucho más.

— ¿La Asociación de Vecinos se ha puesto en contacto con las escuelas, para que éstas puedan utilizar las instalaciones del polideportivo?

— Se podrían realizar campeonatos entre las escuelas del barrio, entre otras muchas actividades deportivas, y así demostrar su verdadera funcionalidad; esto haría que la gente viera la importancia que pueden tener unas instalaciones deportivas, que hasta ahora están en el olvido de la mayoría de los vecinos.

— Por tanto, cree que no se exteriorizan suficientemente las actividades que se realizan en la Asociación de Vecinos?

— Sinceramente creo que no, el trabajo no se ve desde fuera. De vez en cuando se oye un coche anunciando películas de cine y también de vez en cuando te llega un Resσό. Pero esto no es suficiente.

— ¿Cree que se puede resolver este problema?

— Creo que es muy difícil. Se trata de una situación muy generalizada; se da tanto en las Asociaciones de Padres de las escuelas como en las Juntas de Escaleras... La gente, si se une y colabora, es por problemas muy concretos y que le afectan muy directamente; esto, nos guste o no, es una realidad.

— ¿Usted piensa que Montbau es un barrio dormitorio?

— No, yo creo que no; es un barrio con muchas posibilidades, joven, pero que tiene su historia, lo he visto crecer, la gente está enraizada y yo me siento parte de él.

— ¿Cómo cree que está ahora el barrio de Montbau?

— Bueno, por mi trabajo paso poco tiempo en el barrio, lo que más me llama la atención es la suciedad de los jardines y plazas. Yo soy un enamorado de la naturaleza y me duele mucho el ver el estado en que se encuentran.

Se podría llegar a promover desde las escuelas —y hablo como director de una— el conocimiento de la naturaleza, ya que nuestro barrio, debido a sus características, nos lo permite. Podría hacerse un llamamiento desde este Boletín a las escuelas del barrio para que motiven a los niños a respetar y amar su entorno, y que colaboren sistemáticamente a su conservación y limpieza. Se conseguirían milagros, no os quepa ninguna duda.

Con esta interesante propuesta finalizamos esta conversación con uno de los hombres fundadores del barrio, por ser uno de los diez primeros que se instalaron en él. Mucho camino recorrido desde entonces.

Inma y Montse

EL FENOMEN ASSOCIATIU - I

Sabem que no vivim en una República Socialista, on l'iniciativa és dirigida i planificada des del poder. Hem viscut, però, en una Dictadura on el poder tenia molt clar que l'iniciativa popular era perillosa per als seus interessos i que calia controlar-la d'aprop.

El que succeïa era que la Dictadura no planificava, o no planificava bé, els instruments per a satisfer les més elementals necessitats de la població. D'aquí que aquesta s'hagués de basquejar per a organitzar-se-les alternativament. La pròpia idiosincrasia mediterrània del nostre poble, imaginativa, temperamental i vital ha anat obrint tot de camins inàdits per vis associativa, en aquest nostre passat immediat.

Això és molt clar en la breu història de Montbau i bastant fàcil de comprovar-ho donats els límits de lloc, de nombre i de temps que en proposem analitzar. Siguin aquestes notes l'introducció al tema.

Sabemos que no vivimos en una República Socialista donde la iniciativa es dirigida y planificada desde el poder. Hemos vivido, no obstante, en una Dictadura donde el poder tenía muy claro que la iniciativa popular era peligrosa para sus intereses y que convenía controlarla de cerca.

La que sucedía era que la Dictadura no planificaba, o no planificaba bien, los instrumentos para satisfacer las más elementales necesidades de la población. De ahí que ésta se tuviera que espabilar para organizarselas alternativamente. La propia idiosincrasia mediterránea de nuestro pueblo, imaginativa, temperamental y vital ha ido abriendo una serie de caminos inéditos por vía asociativa en este nuestro pasado inmediato.

Esto resulta muy claro en la breve historia de Montbau y bastante fácil de comprobar dados los límites de lugar, de número y de tiempo que nos proponemos analizar. Sean estas notas la introducción al tema.

- CIUTAT DORMITORI, O LLOC SENSE RELACIONS LABORALS
- EL PROBLEMA ESCOLAR, UN PRIMER REPTE
- LA COOPERATIVA ESCOLAR MONTBAU
- L'ESCOLA ESPECIAL SANT JERONI
- EL LLEURE I L'ESPORT
- UN MATIS CULTURAL
- L'ASSOCIACIÓ D'ASSOCIACIONS
- L'ASSOCIACIONISME ESPONTANI

CIUTAT DORMITORI, O LLOC SENSE RELACIONS LABORALS

Montbau podria ser molt bé una població autònoma. Molt municipis de Catalunya no tenen pas el nombre d'habitants del nostre barri. Hi ha, però, un "handicap" de molta significació que ens priva de ser-ho. A Montbau no s'han previst llocs de treball suficients i la població emigra cada matí enllà del seu territori. No diem que això sigui bò o dolent. Diem només que és així, i que aquest fenomen fa que les relacions humanes al barri no siguin plenes. No és pel cantó del treball on es pot manifestar el fenomen associatiu, simplement perquè no hi ha al barri possibilitats físiques d'espai per a generar-ho.

EL PROBLEMA ESCOLAR, UN PRIMER REPTE

És pel cantó dels serveis, on podem veure els primers signes de l'activitat associativa, i d'entre ells els serveis escolars.

En efecte. Neix Montbau amb la previsió de dos grups escolars dels d'abans de l'instauració de l'EGB, però només se'n construeix un i, encara, abans d'ésser inaugurat s'han d'enderrocar dues terceres parts per problemes de solidesa. Què fa el poble? On dur els nens a escola? Alguns ho fan fora del barri, altres instal·len petits centres en locals comercials, i d'altres en fi, s'organitzen corporativament. I en la impossibilitat d'una resposta satisfactòria d'aquella administració al problema escolar, busquen ells mateixos la sol·lució.

LA COOPERATIVA ESCOLAR MONTBAU

L'origen de la Cooperativa Escolar Montbau, és l'origen del moviment associatiu al barri. Un problema del barri s'afronta des del barri amb els mitjans humans i materials del propi barri.

Podria algú dir que l'Associació de Veïns ja existia quan uns quants veïns montaven l'escola Baloo, depenent de la citada Cooperativa, però l'història de l'Associació és tota una altra història i ja ens hi hem referit altres vegades, i no cla insistir-hi.

La Cooperativa Escolar Montbau aconseguir bastir un edifici pròpi en terreny municipal. És l'únic cas a Montbau on l'iniciativa dels veïns ha arribat a incidir en l'aspecte físic del barri.

L'Institució sobrevisqué els temps difícils i encara funciona, quan el problema escolar de Montbau no te les proporcions que tenia.

determinada activitat, sinó a aquells fets que han donat neixament a associacions més perdurables.

Un seguit d'entitats participen d'una o més d'aquestes branques. La Unió Deportiva Montbau, el Club de Petanca Montbau, el Club Petanca Armonia de Montbau, el Centre Esportiu Collcerola, la Coral Sant Jeroni, el Grup d'Artistes de Montbau (i potser ens en deixem alguns) són altres tantes iniciatives sorgides i alimentades pel propi barri.

UN MATIS CULTURAL

Hem deixat d'anomenar (no és un oblit) a l'AEFF, que, si bé porta un nom no genuïnament montbauenc, és un exemple ben significatiu del fenomen associatiu a Montbau. El seu nom pot considerar-se una tapadora legal en temps difícils. Les seves activitats, però, neixen i es desenvolupen en el propi barri, impulsades per homes i dones del barri a requeriment de necessitats dels propis habitants del barri.

L'Agrupament escolta Pompeu Fabra, les sortides a la neu, l'Esbart Joan Rigall, el quadre escènic, les visites culturals, l'organització de magnes manifestacions folklòriques, etc., són respostes per via associativa a necessitats sentides per bona part de la població.

L'ASSOCIACIÓ D'ASSOCIACIONS

En un moment donat de la seva història, l'Associació de Veïns entén que és bò aquest ventall d'oportunitats que l'iniciativa popular ofereix, ho diu ven clarament i actua sota aquesta òptica.

DAquesta manera es fa viable el neixament de la Biblioteca i del Poliesportiu, que tot i ser de titularitat municipal no existirien sense aquesta iniciativa popular que fa associar-se a unes quantes Entitats per a aconseguir allò que sols, ni uns ni altres aconseguiríem.

D'aquesta manera també s'organitza la Festa Major, que és una sola i de tothom, superat el lamentable espectacle d'haver-ne vist tres de simultànies.

L'ASSOCIACIONISME ESPONTANI

En proper números anirem parlant de la història de cada una d'aquestes iniciatives, però no volem tancar el dossier sense fer menció d'altres mostres d'associacionisme espontani, no explícitament reglamentat.

Colles de joves es troben "espontàniament" per anar al Carnaval de Barcelona (amb una carrossa!) o al Moll de la Fusta, o a la Festa Major de Gràcia.

Grups de minyons s'organitzen per recollir llenya i trastos vells per a les fogueres de Sant Joan i ho fan a la petita escala de llurs relacions veïnatge.

Unas quantes matrimonis fan el seu equip de reflexió i convivència. D'altres adults formen una cel·lula de comunitat de base, alguns constitueixen, en èpoques de clandestinitat, agrupacions polítiques, d'altres, en fi, organitzen les vacances en grup. No falta, fins i tot, els qui col·laboren a la filmació d'una pel·lícula, o en constituir un conjunt musical. Tot això són manifestacions de l'associacionisme a escala de barri. I és que alguna cosa ens agermana. Ho comprovem quan, lluny de casa, en les vacances, per exemple, situats a la Vall d'Aran, també per exemple, trobem algú veï. El cor se'ns eixampla. Alguna cosa tenim en comú. Alguna cosa ens obliga a ser nosaltres mateixos i a no defraudar-nos col·lectivament.

L'ESCOLA ESPEICL SANT JERONI

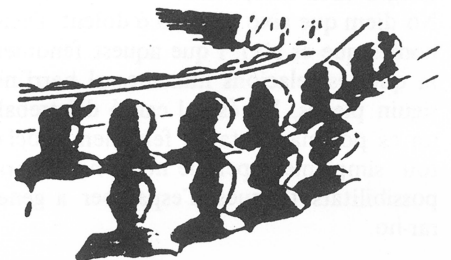
Hem de donar un altre fet exemplificador al respecte del mateix problema: es tracta de l'Escola Especial Sant Jeroni, iniciativa lloable d'homes i dones del barri per resoldre uns greus problemes educacionals de fills del barri amb signes de minusvalidesa psíquica.

L'Escola, portada pels propis pares, sota el patrocini de la Parròquia, ha desenvolupat una activitat callada i heroica en suplència d'una atenció pública que l'Administració encara no té resolta.

Més ençà en el temps, neixen les Associacions de pares de les Escoles Públiques, amb el seu específic paper, que moltes vegades també te una incidència al barri.

EL LLEURE I L'ESPORT

El fenomen associatiu te també la seva manifestació en els camps del lleure, l'esport i la cultura. No ens referim aquí a aquells fets ocasionals que agrupen un determinat nombre de persones per a una

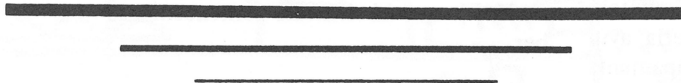
Drogueria Monbau

AL SEU SERVEI amb:
Papers pintats - Pintures - Plàstics - Perfumeria
i tota mena d'artícles de neteja

Esplanada Monbau, 1

Telèfon 229 24 58

B A R C E L O N A - 3 5

SALVADOR

PERRUQUERIA MIXTA

ANGEL MARQUES 16-18, TDR 5
TELF. 3573044

LAVAR Y MARCAR 475'
TEÑIR+CORTAR+PEINAR 1900'
REFLEJOS 560'

URBANISME

Què hem de fer amb els divuits?

No us penséssiu que es tracta d'una rara travessa ampliada a divuit possibilitats d'encert. Es tracta del número que el pla general metropolità dóna a aquelles zones urbanitzades segons un pla parcial anterior i que el planejament general respecta estrictament.

18. Zona d'ordenació volumètrica pacífica anterior.

Aquest és el cas de Montbau. El pla general dóna per bo tot el què s'hi feu: ordenació dels edificis, composició i mides dels habitatges, estandards dels equipaments i àrees verdes, etc., malgrat que molts d'aquests paràmetres són definits per a la resta del territori amb criteris més generosos. Dit amb altres paraules: la major part d'habitatges del barri no es podrien construir avui perquè són massa petits i tecnològicament insuficients, però el planejament vigent no els deixa "fora d'ordenació". Així mateix la densitat humana del barri seria avui discutida per massa alta, i els equipaments haurien de ser augmentats.

Però el reconeixement explícit de l'ordenació de Montbau en el pla general fa que tot sigui legal i que no es pugui iniciar un procés de reconversió als mínims obligats per a la resta del territori.

Aquesta és una estranya situació que consagra uns criteris absolutament superats d'habitatge mínim i d'equipament mal planificats.

En el moment en què l'equip de govern municipal, per precisions dels veïns des d'etapes pre-democràtiques i per una certa voluntat pròpia més o menys matitzada, posa en marxa un procés de revisió de l'organisme dels barris (Plans Especials de Reforma Interior: PERI) veiem en des-

encís com els territoris qualificats amb el número 18, queden al marge, sense possibilitats legals de poder establir el mitjà per a superar una situació anòmala que hauria de ser qualificada com "fora d'ordenació".

El mal de Montbau són els arbres. Hem tingut la desgràcia de conservar amb amor les plantacions teatralitzants que l'Alcalde Porcioles mostrava als visitants il·lustres.

Una vegada més els arbres no deixen veure el bosc, o, diguem-ho amb altres paraules, l'escenografia amaga la baixa qualitat de l'obra.

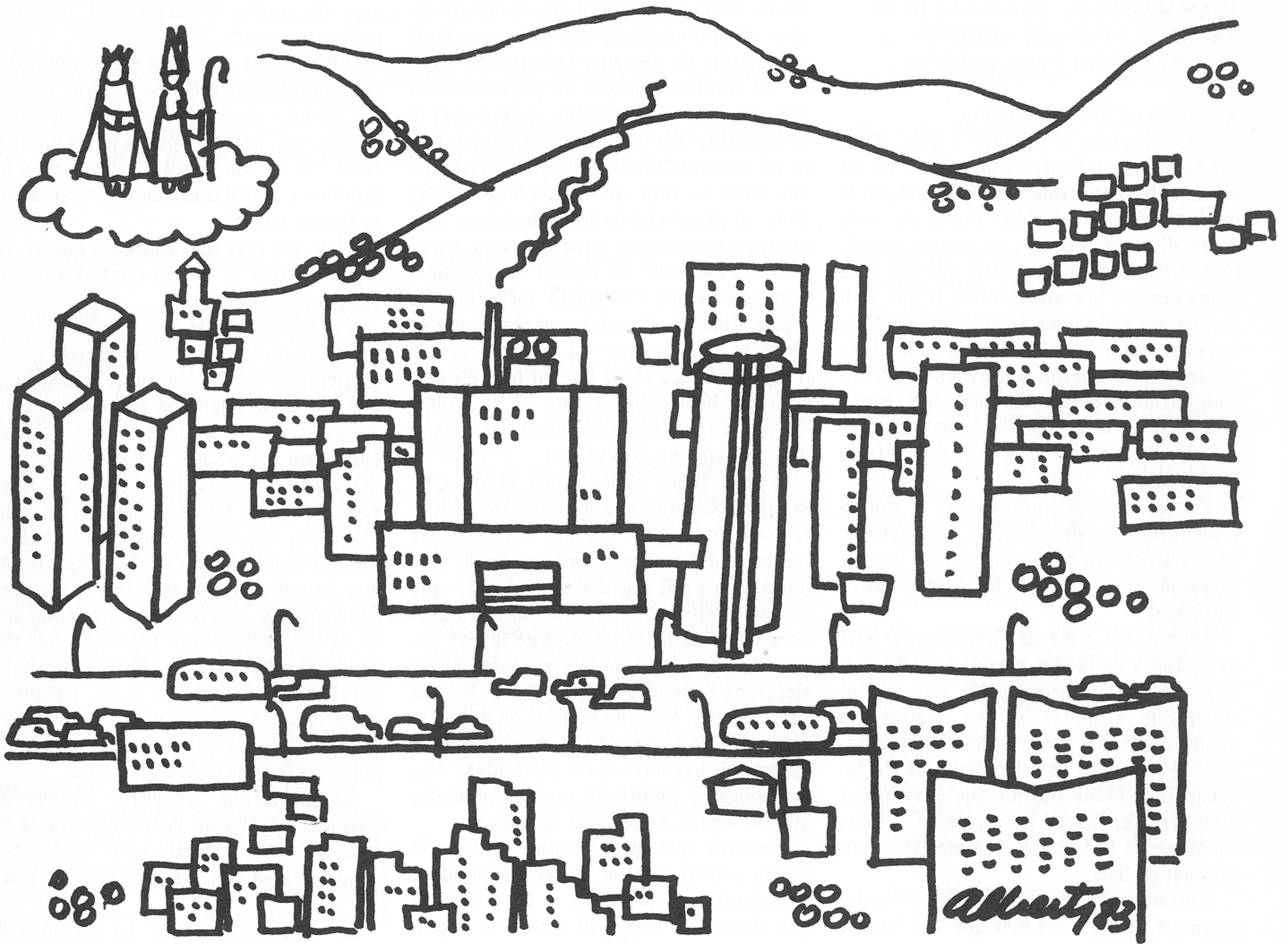
El producte ha estat ben venut, inclús entre els tècnics municipals, inclús entre alguns dels qui hi vivim. Montbau té una mala imatge, és a dir, una imatge massa bona que no deixa de ser una bona imatge perquè no reflecteix la situació real del barri i, especialment, la situació de futur, sense futur, mentre els Planejaments no reconeguin que cal també a Montbau planejar un pla de reforma interior que el situï, al menys, els nivells mínims exigits per a la resta del territori. Tot el que sigui això és fer-nos combregar amb rodes de molí. Els que hi vivim ho comencem a saber.

Albert Bastardes, Arquitecte-Urbaniste

laboratorio aficionado - bn y color - accesorios fotografia y cine - foto carnet - retrato y reportajes - fotocopias - reproducciones - EXPLANADA DE MONTBAU 7

DUES REINES A LA VALL D'HEBRON

Descrivíem, en el número anterior, la fi del Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron i avui donarem quatre dades del seu origen i esplendor.

Sembla ser que la quietud i els bons aires d'aquests paratges, tantes vegades citats en aquesta secció, ajudaren a l'establiment, ja d'antic, d'eremites escampats per la falda de Collcerola.

En 1386 fra Ponç Astars aconseguí permís per a tenir un oratori propi i un cementiri, primer embrió del futur monestir.

La fundació efectiva no es fa, però, fins a 1393, sota el patrocini de Na Violant de Bar, muller de Joan I, rei de Catalunya-Aragó, i neboda de Carles V de França.

Si el Monestir no és ben bé una fundació reial, sí que neix sota el patrocini d'una Cort i en especial d'una reina, en el moment que d'aquesta Cort i aquesta Reina mantenen uns nivells molt alts de refinament cultural i de luxe que els porten a una despesa més enllà de les reals possibi-

litats financeres d'un regne de pocs recursos. Som en l'època de la introducció dels Jocs Florals a Barcelona, en l'època de Bernat Metge i de Francesc Eiximenis, en l'època que Catalunya domina la Mediterrània: Sardenya, Sicília, Nàpols, Atenes... i en l'època de conspiracions internes entre personatges notables. Violant de Var aconsegueix empresonar i desposseir de bens a la seva sobra la reina Sibila vídua de Pere III.

La Cort escolleix el Monestir de Sant Jeroni per a sojornar-hi els dies calorosos d'estiu i molts notables de Barcelona hi acudeixen també per Setmana Santa i per Nadal.

L'Església i la residència dels frares són acabades el 1397, quatre anys després de l'erecció. Els primers frares foren portats de Cotalba a la Safor.

La reina Violant moria a Bellesguard el 1431, vídua de Joan I l'aimador de la gentilesca, havent perdut tota influència política en el desgraciat procés de successió al tron i l'extinció del Casal de Barcelona.

L'altra reina que té una relació directa amb el Monestir de Sant Jeroni de la Vall d'Hebron és Na Maria de Castella esposa d'Alfons IV el Magnànim, filla d'Enric III de Castella i de Catalina de Lancaster.

Esdevinguda reina als catorze anys, exerceix la regència dels regnes peninsulars per l'absència gairebé contínua del seu marit que s'estableix a Nàpols.

Maria de Castella fa construir el claustre i noves dependències monacals. El Monestir posseeix llavors una gran biblioteca i exerceix el domini de les parròquies de Sant Martí de Cerdanyola i Sant Genís dels Agudells. La reina Maria, mancada de salut, viu greus desavinences amb el seu marit el rei, i mor sense fills a València en 1458.

El Monestir de Sant Jeroni viu encara moments d'esplendor que el porten a importants reformes el 1670. Cent anys després el trobem en plena decadència. La fi no serà llunyana. Les reines protectores i la Cort s'han absentat del país i tenen altres interessos. Sant Jeroni de la Vall d'Hebron ha estat abandonat a la seva sort i, evidentment, n'ha tingut molt poca.

CARTA OBERTA QUE EL SIGNANTS
JOAN MARTINEZ I GARCIA i JOAN
FABREGA I PASTOR ADRECEN AL
Sr. JOSEP CARO I VILLANUEVA

Amic Josep Caro i Villanueva:

Hem llegit en el número 7 d'EL RES-
SÒ de Montbau l'entrevista que se t'ha fet
en raó d'haver president de l'Entitat, en la
qual manifestes els teus punts de vista
sobre diversos aspectes de la teva gestió.
Cap al final ena sobtat veure que ens cites
d'una manera poc afalagadora, ja que amb
tò una mica ploraner dius: "Pero a última
hora me encontré solo: Fàbrega, Martínez
y Sáez me vendieron a la Asamblea". No
compartim aquesta afirmació que consi-
derem quivocada i faltada de serietat. Vo-
lem fer alguna observació sobre els fets de
referència.

Primer caldria puntualitzar la nostra
trajectòria dins de l'Entitat, carecteritza-
da per un esperit de col.laboració i de par-
ticipació activa en totes les Juntes que hi
han hagut.

Durant 4 ó 5 mesos vàrem formar part
de la Junta de la teva presidència. Ens ha-
vies cridat tu personalment per què et
vinguessim a ajudar, ja que, segons ens
manifestàres, les teves juntes "eren un in-
fern". Proveniem de la Comissió de Recla-
mació dels preus abusius que el Patronat
presentava en obres de reparació, i se'ns
encomenava la Vocalia de material i d'en-
carregat de Sala.

Entrats en la feina començaren els de-
senganys. Allò no era més que una família
mal avinguda que sense solta ni volta es
tirava els plats pel cap. Allà no hi havia
ningú que posés pau i sempre s'acabava
amb el consabut: "Això es farà així per
què jo soc el president".

Dius que només vas tenir una dimis-
sió. Caldria que fecis memòria ja que a se-
cretaria n'hi han més d'arxivades.

Hi han altres coses en las quals entre
en contradicció, per exemple quan afir-
mes que no hauries permès la formació
del Grup Colcerola ja que, dius, hi havia
altres entitats al barri per a ser potencia-
des i inventes la "festeta" de la "teva pla-
ça". Saps que al barri cada any es consti-
tueix una Comissió de Festes? Amb la
teva actitud negues que el barri és de tots
i que entre tots ho farem tot, amb harmo-
nia i col.laboració.

I de la màquina de cine? Dius que van
haver d'hipotecar "mi propia casa". Pot-
ser que afluixis i siguis més moderat. Que
recordem, al menys van ser conc les per-
sones que vàren firmar el crèdit de 150
mil pessetes, i la màquina en va costar no-
més 120 mil, la resta la vas dedicar a com-
prar les columnes de sò i un amplificador
de sis canals i algú accessori. Quelcom se't
deixava fer, quan la Junta hi estava
d'acord.

L'Associació ha respectat els paga-
ments dels terminis. Què s'havia de fer

sinó complir amb els compromisos con-
trests. Però no tothom ha complert els
seus compromisos, ja que tu no vas tenir
la gallardia de demanar la baixa de soci i
et vas limitar a deixar de pagar. Creiem
que aquí et vas equivocar, ja que amb la
teva actitud incomplies un elemental deu-
re de responsabilitat, deixant a l'Associa-
ció sense la teva quota a l'hora de fer
front al pagament de les obligacions eco-
nòmiques conretes durant la teva gestió
com a president. En aquest cas conside-
rem que tenies l'obligació ineludible de
seguir dins de l'entitat, màxim quan et
permets afirmar que vas tenir necessitat
d'hipotecar la pròpia llar. Si tots els des-
contents haguessin fet com tu, en aquest
moments tindries greus problemes a resol-
dre. Sort que no ho van fer!

I punt final: parles d'una venda. Què
és això? Recorda que les reunions de jun-
ta eren autèntiques batalles i que si volies
treure a determinats senyors de la teva
junta, una i mil vegades et vàrem dir que
no tenies altra sol.lució que dimitir i que-
dava dimitida la Junta, dins de la teva òp-
tica. Seguidament podies preparar noves
eleccions i atendre-t als resultats. No ens
vàres fer cas. No feies mai cas de ningú, ja
que tu et bastaves sol i el resultat tots el
sabem: Hi hagueren dues assemblees. Vas
ser obligat a dimitir en mig del mullader
que vas armar. Es va crear la Gestora.

Recorda que en tot aquest procés, la
nostra actitud sempre va ser conciliadora
i, malgrat tot, favorable a tu, i recorda
que davant el desgavell armat et vàrem
dir amb reiteració, que enfront de l'as-
semblea estaves sol ja que no estavem dis-
posats, ni era possible sostenir la teva vi-
sió de què no necessitaves a ningú. Si sol
t'havies presentat a l'elecció, sol també
sorties de l'atzucac en què et trobaves.

Els resultats dels teus encerts i de la
gestió canten. d'aquí a que et vàrem ven-
dre davant l'assemblea en va un abisme.

Gràcies per haver-nos llegit fins al final
* * * Joan Fàbrega i Joam Martínez

Os agradecería intentarais publicar estas
letras en el próximo RESSÒ.

Como miembro de esta sociedad de ve-
cinos y socio número 921 me tomo la
molestia de aclarar algunos puntos de la
entrevista que en el número 7 de Resso se
le hizo a José Caro Villanueva.

Dice el Sr. Caro que se presentó solo a
la elección de Presidente porque no en-
contraba las personas que se ajustaran a
su manera de pensar y sin embargo, una
vez elegido no tuvo más remedio que
unirse a las fuerzas, llamémosle "oposito-
ras", todas ellas como él mismo, con sus
ideas políticas muy particulares, pero di-
ferentes a las suyas. por supuesto, pero

que en la Asociación sólo llevamos la sana
idea de mover y mejorar el barrio en
todos sus niveles.

En la fecha que salió elegido presiden-
te, indudablemente que fueron muchos
los vecinos que se dieron de alta en la
Asociación, pero fue por la labor llevada a
cabo por la candidatura que se presentó
también a aquellas elecciones "Candidatu-
ra Democrática".

Hay una pregunta sobre los logros con-
seguidos, que sí quiero contestar con un
poco más de detalle.

La Revista de la Asociación: Por si la
memoria no le es fiel, le recordaré que ya
en tiempos del Sr. Manrique y siendo Se-
cretario el Sr. Higiní, se editaban unas ho-
jas informativas periódicas con informa-
ción para los socios. Lo que se hizo en
SU Junta fue intentar darle otra forma
acorde con los tiempos que corrían, darle
orto aire, aire que pasaba por una infor-
mación exacta de la vida de la Asociación,
una Asociación que queríamos sin presi-
dencialismos. Y el Sr. Caro, haciendo abu-
so de sus atribuciones presidenciales reti-
ró de la imprenta un Resso que había
aprobado la Junta, y todo porque la
Vocalía de Información (de la que yo era
responsable) exponía claramente y sin ta-
pajos los que sucedía en la Junta.

La formación del grupo Colcerola:
Creo que llenaba un vacío importante en
las actividades deportivas del barrio, por
lo que su creación fue entonces un acier-
to.

La máquina de cine: La máquina de
cine se compró gracias a unas firmas ava-
ladoras personales de varios miembros de
Junta, y entre ellos creo recordar a los
amigos Latres y Claver.

Comi final, porque no vale la pena in-
sistir sobre el tema, aclarar tres cosas:

1— Gracias a los libros de la Asociación
de Vecinos funciona hoy la biblioteca del
barrio, pequeña pero eficaz, y no es un
robo, puesto que existen documentos que
avalan el préstamo de ellos. Documentos
firmados y responsables por tanto, los
miembros de Junta que lo hicieron y,
sabe el Sr. Caro, que ninguno de ellos es
capaz de un robo.

2— ¿Alguien en el barrio cree que los
Sres. Fàbrega, Martínez y Sáez no quieren
al barrio para que tenga que vender a un
Presidente? Son de sobras conocidos y si
actuaron de esa manera es por que tenían
la razón de su parte.

Y 3— Si tanto conoce el barrio, si tanto
sabe cómo funciona una asociación de
Vecinos, cómo cree que va a conseguirlo
si no es socio de ella. La actual Junta Di-
rectiva podría explicar los motivos por los
que no es socio de Nuestra Asociación de
Vecinos. Así no se levanta el barrio.

Fdo. Eduardo Zafra Solas
Socio número 921
Ex-vocal de Información.

Com a mostra de l'activitat de l'Associació publiquem uns documents que sobre fets diversos s'han generat en els darrers mesos.

Amb això obrim una nova secció on anirà apareixent part del material que dia a dia es va generant en afrontar la variada problemàtica del barri.

CICLE DE CONFERENCIES I VISITES

Amb una organització conjunta d'Entitats del barri i d'organismes municipals es van celebrar aquestes conferències i visites amb un èxit d'assistència més que satisfactori.

Estem tot just a mig cicle i hem après coses que no sabem dels personatges que donen nom als carrers de Montbau, de Montbau mateix i de Barcelona en general, tant dels seus museus com dels llocs i edificis de la ciutat.

Entre els assistents es va crear un clima de companyonia que fa més agradable encara l'assistència i no sempre ens és donat poguer escoltar conferenciants de la talla del qui va inaugurar el cilce, el senyor Frederic-Pau Verrié, director del museu d'història de la Ciutat, que amb la seva paraula amena ens situà el territori del pla de Barcelona en els reculats temps medievals i en va fer veure el parc i el palau del Laberinte amb uns ulls nous.

Congraciem-nos-en i no deixem passar per alt les sessions que encara falten. És un consell que ens agraireu.

Sra. ELVIRA GUILERA
 Directora General d'Assistència Sanitària
 GENERALITAT DE CATALUNYA

Senyora:

Motiva la present carta un problema que diverses vegades hem presentat a les autoritats corresponents.

En ésser ara competència de la Generalitat ens adrecem a vostè per a informar-la i reclamar alguna sol.lució.

Es tracte de la pol.lució que produeixen els crematoris de dexalles de la Residència Sanitària de la Vall d'Hebron.

Els que vivim al costat saben que en condicions admosfèriques determinades resulta francament molest i desagradable. Molt més ho ha de ser per als propis interns i per al personal de servei.

No oblidem que els problemes de la Seguretat Social son molts i que no es poden resoldre tots de cop. Esperem, però, que la Generalitat ens dongui ara la sol.lució que altres Administracions anteriors no han donat.

Molt atentament.

Albert Bastardes, President

CONSELL DEL DISTRICTE XIIIè
 Barcelona

Amics:

Ens hem adonat que l'escultura d'en Marcel Martí situada al mig del llac de l'Esplanada de Montbau, està seriosament malmesa.

Uns de les grans pales de la composició s'ha després del tirant que la sosté i està deformant la plataforma de suport. Tot plegat pot caure i fer-se malbé.

Convindria actuar urgentment perquè es tracta d'una obra singular i valuosa, col.locada en espai públic i que, a més per nosaltres, és ja tot un símbol.

Espero que us prendreu interès per a reparar urgentmen aquest patrocini col.lectiu ara que és encara fàcil de fer-ho.

Atentament

Albert Bastardes, President

Sra. MARY GONZALEZ NIÑO
 c/ Arquitectura, 16
 Barcelona

Apreciada Mary:

En mi nombre y en representación de la Asociación de Vecinos de Montbau te expreso el más sentido pésame por la muerte de tu padre.

Un vecino, un socio, un compañero se nos ha ido. En este caso, además, perdemos, por primera vez, a un presidente, un luchador a favor de la convivencia y del bienestar de los hombres y mujeres que vivimos en este rincón de ciudad. Dedicó grandes esfuerzos para bien de sus vecinos. Logró muchas amistades. Su recuerdo en Montbau perdurará. Ha pasado a formar parte de nuestra historia. Bienaventurados todos los que vivimos aquí por tener unos antepasados cuya vida transcurrió al servicio del bien común.

En estas hiras de dolor, saber que a todos se nos ha muerto algo y que, no obstante sigue viviendo en el quehacer colectivo, puede ser de consuelo. Así lo espero.

Un abrazo.

Albert Bastardes, Prediente

Sr. HICINI JUAN
 President de l'AEFF
 Barcelona

Amics:

En la sessió de Junta d'aquesta Associació celebrada ahir, dia 7 de juny de 1982, va ser comentada la recent celebrada Primera Trobada d'Esbarts Infants a Montbau, organitzada per l'AEFF, i es va prendre el següent acord:

"A proposta del president de l'Associació de Veïns i per unanimitat s'acorda trametre a l'AEFF la felicitació més sincera de l'Associació de Veïns per l'esforç d'organització i l'èxit de la Primera Trobada d'Esbarts Infants a Montbau celebrada el diumenge 6 de juny. Les contribucions que suposa de donar a conèixer el barri u d'anar creant una consciència col.lectiva no passen desapercebuts per l'Associació de Veïns que aprofita l'ocasió per a encoratjar-los a seguir pel camí emprès."

La qual cosa em plau fer-vos saber
 Atentament

Mercè Mestre, Secretària

Sr. ALBERT PEREZ BARO
 Harmonía, 21
 Barcelona

Molt apreciat Senyor:

Em va ser impossible d'assitir personalment al lliurament de la Creu de Sant Jordi que tan merescudament la Generalitat us ha concedit. L'Associació, però, fou representada pel bon company i vocal de Junta En Salvador Sulé.

En la sessió de Junta següent a l'acte que comentó es va prendre l'acord, per unanimitat, de transmetre-us la delicatció més sincera i el reconeixement dels mèrits que uns acompanyen en la defensa de Catalunya i el seu poble, en la promoció de la justícia i la felicitat dels homes.

Tan de bò el vostre exemple i el vostre mestratge fructifiquin aviat en un mon que volem de cor més agermanat i cooperador del bé comú.

L'Enorabona més cordial, amic i gràcies.

Albert Bastardes, President

OBRAS EN MONTBAU

Con cargo al Patronat Municipal de l'Habitatge se han terminado unas obras de urbanización, cuyo proyecto tenemos depositado en la Asociación, a disposición de cualquier interesado. Reproducimos a continuación una parte de la Memoria donde se describe sucintamente en qué consisten.

ZONAS A REPARAR CONTENIDAS EN EL PROYECTO

El presupuesto disponible no permite una reparación total de cada uno de los puntos expuestos. Atendiendo a la mayor urgencia y a su mayor rentabilidad sobre el conjunto se ha proyectado:

- 1— Creación de una franja de aparcamiento en toda la acera derecha de la calle Armonía, lugar actual de estacionamiento de los vecinos de los bloques sitos a lo largo de esta calle y que por sus dimensiones permitiría recoger los vehículos que se desplazarían desde las plazas del Ritmo, de la Danza, etc. con lo que se podría devolver a estos ámbitos su primitivo uso.
  - 2— Formación de una franja de parking en la calle Vayreda, junto a la escuela Baloo, situada entre el actual bordillo y el desmonte posterior.
  - 3— Calle Roig Soler. El Patronato ha plantado árboles en un sector de esta calle en fecha reciente. Una pequeña parte del presupuesto disponible atendería a lograr un buen acabado de los alcorques de este arbolado.
- Restitución de todas las arquetas de servicios urbanos que deban trasladarse o modificarse.
  - Demolición y restricción laterales de las aceras existentes.
- 2— Cruce calle Vayreda y calle Arquitectura:
    - Formación de barrera con borde protector Trief.
    - Demolición y restitución de laterales de aceras existentes.
    - Colocación de reguera Trief en frente calle Vayreda.
    - Colocación de alcorque mini-barrera Trief en 5 árboles.
    - Pavimento con bloque Trief.
  - 3— Calle Roig Soler
    - Colocación de alcorques de Mini-barrera Trief en 7 árboles.

DESCRIPCION DE LAS REPARACIONES A EFECTUAR

- 1— Aparcamiento calle Armonía:
  - Formación de barrera con borde protector Trief en la zona comprendida entre el actual container y el murete de obra vista que limita los Hogares Mundet.
  - Formación de reguera Trief a lo largo de toda la nueva franja de aparcamiento con frente a la calle armonía.
  - Formación de alcorque con minibarrera Trief en los 37 árboles que permanecerán en la zona de aparcamiento.
  - Traslado de seis farolas en el primer tramo.
  - Pavimento de bloque Trief en toda la zona.

L'ESPLAI DE 1982

Ha finalitzat feliçment l'Esplai 82, que durant nou setmanes d'aquest estiu ha atès, entretingut i divertit una colla de nens i nenes.

Hem de felicitarlos d'aquest èxit al menys per dos motius. En primer lloc per que és ja la vuitena vegada que es fa l'Esplai d'estiu a Montbau, la qual cosa és una de les poques que es fa amb continuïtat al barri, i en segon lloc perquè aquest any ha sigut organitzat per l'Associació, suplint la iniciativa que fins ara havia tingut la Cooperativa Escolar Montbau i que aquest any no pogué dur a terme per obres en la seva escola.

Hem d'agrair des d'aquí les facilitats de tota mena que hem trobat en l'Escola Enric Borràs, especialment en el seu Director, i en la Junta de pares amb el seu President al front, i en el Consell del Districte.

REPORTATGE

ASSEMBLEA DE 1983

1a TROBADA D'ESBARTS
INFANTILS A MONTBAU

Malgrat els inconvenients urbanístics de Montbau, que suscintament un tècnic urbanista tracta en una altra pàgina d'aquest mateix número, alguna cosa d'aprofitable deu tenir el barri. Alguna cosa que el diferencia d'altres barris i indrets de Barcelona: son els espais lliures, la munió d'espais lliures diferenciats per als quals una iniciativa com la Primera trobada d'esbarts infantils és un marc idoni.

Sigui perquè els espais del barri ho reclamen, siggui perquè les iniciatives de l'AEEF ho aprofiten, el cert és que aquest festival multitudinari que comentem te a Montbau el marc més escaient que pugui trobar-se. I no solament el marc, sinó l'equip humà capaç de dur a terme una iniciativa en sí lloable i de complese realització.

No pot exifir-se a una primera mostra una organització impecable. És natural que alguna falla aparegui i que, tractant-se d'esbarts infantils, alguna improvisació sigui necessària. Però cal remarcar que aquesta primera trobada va esdevenir magnífica. Fou un encert. Una d'aquelles coses que prestigia el barri fora del propi barri. Potser hauriem de retreure que el barri no ho habgués viscut amb més intensitat, però reconeguem que Montbau és molt jove i encara no te tradicions consolidades fora de molt pocs casos.

L'AEEF pot apuntar-se un bon èxit que sumariem aquí a l'aconseguit amb el de ls Sis hores de dança de fa uns anys.

En els moments que Catalunya repren de manera oficial la responsabilitat del seu futur cultural, aquestes iniciatives poden ser un instrument no solament de manifestació festiva d'una manera de ser, sinó també, i potser és això més important, l'ocasió de plantejar-se en profunditat els temes difícils de quin és el seu folklore, com és, i quin tractament requereix per a ser útil als homes i dones d'avui i de demà.

Encoratgem als amics de l'AEEF a no defallir en els seus entusiasmes, a insistir en l'organització d'actes semblants que prestigien el barri i a millorar-ne, si cal, l'organització i l'intenció. Que no dubtin que en exigir-se cada vegada més a ells mateixos, millor servei faran a la col·lectivitat i més col·laboració trobaran.

Corresponsal

El dia 26 de febrer celebrem l'Assemblea Ordinària de cada any. És l'ocasió de fer un repàs de com van les coses i de fer les previsions per un altra any.

Alguns membres de Junta cessaràn i d'altres entraràn de nou. Aquest any venç la contracta d'arrendament del Bar i s'haurà de proveir de nou. Som a temps de fixar criteris d'ara endevant que facin del Bar un espai més de l'Associació, un lloc acollidor i agradable.

Tenim en portes les eleccions municipals. L'Associació vol demanar a tots els partits polítics quines son les seves previsions als problemes pendents.

Siguem conscients de l'importància que tenen les Assemblees en la vida de l'Associació, acudim-hi i participem-hi.

ANUNCIS PER
PARAULES

TAI-CHI, gimnasia china que facilita el desarrollo de una vida plena, más sana, larga y feliz.

Recomendada a personas de toda edad, estado físico y dedicación.

En breve, charla y cursillo práctico. Interesados llamar al 229-79-05

Se hacen transportes con DKW a toda España. Económicos.

Razón: Juan Belmonte - Tel. 340 97 49

Modista

AURORA

Corte y Prueba

Academia Corte y Confección

« Sistema Feli »

BENLLIURE, 21

BARCELONA - 35

GRANJA HELADERIA JANA

helados - batidos - tartas heladas - horchata de chufa - granizado de café - leche merengada - granizado de limón

CONCESIONARIO DE "LA JIJONENCA" - SERVICIO A DOMICILIO
SALON DE REUNIONES (comuniones, aniversarios, fiestas)

**Si su hogar
no dispone aún de**

Solicítenos información: hay una **OFERTA EXCEPCIONAL** para que el Gas entre en su hogar.

Son muchas las ventajas que ofrece el Gas canalizado:

- No hay que ir a buscarlo (llega por sí mismo a casa).
- No ocupa espacio alguno (aguarda, discretamente, a que se le dé entrada).
- No presenta problemas de suministro (afluye continuamente, siempre disponible).

Dé paso al Gas Canalizado de

catalana de gas

Cumplimente este cupón y remítalo a:

Catalana de Gas y Electricidad, S.A.

Córcega, 373 - 5.ª planta.
Barcelona-37

En principio, y sin compromiso alguno, estoy personalmente interesado en la instalación del servicio de Gas.

Nombre _____

Dirección _____ Población _____

Teléfono _____ Horario llamadas _____

 Som La
 CAIXA DE
 CATALUNYA

Qui rep aquest full té molts avantatges

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

ESTAT D'ADMINISTRACIÓ ANUAL
 D'INGRESSOS I DESPESES

COMPTE FAMILIAR

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
 DEPARTAMENT DE CREDIT I FUNDACIÓ

0-2 JORNades LABORALS
 0-1 JORNades LABORALS
 0-1 JORNades LABORALS

1986

INGRESSOS EN SPÈCIE

DEPARTAMENT DE TÍTOLS

INGRESSOS EN TÍTOLS

DEPARTAMENT DE TÍTOLS

	1986	1985
TOTAL	235.000,00	235.000,00
INGRESSOS EN SPÈCIE	754.000,00	754.000,00
INGRESSOS EN TÍTOLS	102.000,00	102.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	1.500,00	1.500,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	20.000,00	20.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	32.000,00	32.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	36.000,00	36.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	21.000,00	21.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	11.500,00	11.500,00
TOTAL	1.174.174,00	1.174.174,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	44.500,00	44.500,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	236.000,00	236.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	120.000,00	120.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	246.000,00	246.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	146.000,00	146.000,00
DEPARTAMENT DE TÍTOLS	112.000,00	112.000,00
TOTAL	205.000,00	205.000,00

Amb el COMPTE FAMILIAR vostè sap què ha pagat cada any de llium, de telèfon, d'escola, de reparacions..., de tot el que vostè ens demani.

A més, amb el COMPTE FAMILIAR:

- pot obtenir un crèdit immediat sense avaladors
- pot tenir una assegurança gratuïta d'accidents de 500.000 pessetes
- pot tenir una perfecta i gratuïta administració d'ingressos i despeses

- pot obtenir 50.000 pessetes com a «Atencions Familiars»
  - pot disposar de la targeta de crèdit «Master Card»
  - i tots els altres serveis i recursos ja coneguts de la Caixa de Catalunya.
- Demani a qualsevol de les nostres Oficines el Fulllet Informatiu núm. 1.

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA
 LA CAIXA DE TOIS

639/A

Sr. D.
 Alberto Bastardes Porcel
 Benlliure, 10, 1-2

CIUDAD